

مهلت روزانه

به سادگی اتفاق می‌افتد که انجام اقدامات این برنامه‌ی روحانی را متوقف کرده و به آنچه به دست آورده‌ایم بسنده کنیم که در آن صورت مستقیماً به طرف گرفتاری رفته‌ایم.

الکل دشمنی است آب زیرکاه و ما از آن شفا پیدا نکرده‌ایم.

آنچه ما به دست آورده‌ایم،

پیزی نیست جز مهلت روزانه‌ای برای زنده ماندن،

آن هم مشروط بر حفظ شرایط روحانی‌مان.

ما باید هر روز چشم‌اندازی از اراده‌ی خداوند را در تمامی اعمال خود بگنجانیم.

"پطور می‌توانم به بهترین وجه در خدمت تو باشم

باشد که اراده‌ی تو محقق شود (نه من)".

اینها افکاری است که باید همواره با خود داشته باشیم.

در این راه می‌توانیم هر چه قدر که بخواهیم نیروی اراده‌ی خود را نیز به کارگیریم.

این است طریق استفاده‌ی صحیح از اراده.

